

BORSSZEM JANKÓ

A CSATATÉREN.

Magyar anya (a német anyához.) No sógorasszony, ha te 70 százalékot fizetél pénz-quótába, én meg vér-quótába fizetek 70 százalékot. Kvittek vagyunk.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

A chlúmi köd.

Ti híres osztrák generálisok,
Mi az oka, hogy annyi pechetek van?
S bakjaitok pyramidalisok?
Holott oly hős dicső seregetek van?
Mi az oka, hogy annyi hős kebel
Hiába ont vért? — A világ előtt,
Mely mindenütt csak győzött ünnepel,
Nincs disze. Mi az ok? — *A chlúmi köd!*

A chlúmi köd! — ez rajtatok az átok!
Königgrätz, Solferino bizonyítja.
A chlúmi köd, meg így borúl reátok,
Hogy szemeteket elhomályosítja.
S ön-katonáitok diszét, ti néha
Halálos ellenségnek nézitek.
Két harezot víttok — noha egy se tréfa, —
S így győz *valódi* ellenségetek.

Mit ér a legszebb tábornoki csillag,
Ha körülötte »chlúmi köd« tanyáz?
Kard hjába cseng, szurony hiába villog,
Hjába minden közlegény gigás!
Hajh! mi nekünk is részünk benne sok
Kiket a mult bal hiedelmi kötnek:
Mert nem csak ők, a generálisok —
Magunk is vakjai vagyunk e ködnek.

Suttyomberky Dárius

a helyhezet signaturájáról.

RÉG nem pakoltam!
Azóta meg is választottak. Nemsokára
Pesten leszek — ha felhínak. Fölmegyek,
hogy lejöhessenek.

Hallom a kicsi Pulszky apja is mozgósítja
magát. Köszörüli a tollat.

»Pennád vértől mért oly piros?« interpellálja
a költő a királyt. Andrassy-Tisza vérét fogja csor-
gatni kalamárisába, melyből egy tanulmány támad
»a helyhezet válságos állapotáról.« Azt hittem, a
helyhezet signaturája az én kizárólagos domi-
numom!

n

Haza minden előtt!

Kíváncsi vagyok a munkára. Az Ágostai hit-
vallás szempontját előre kilátom belőle Boldog
Pulszky! Magyarországnak elhalván Széchényije, ő
adott egy új szécsényit. S ami több, hiszi is róla,
hogy Magyarország nem volt, hanem lesz — ha t. i.
az igazságügyi tárca oly államtitkára tesz szert,
amilyen stb . . . stb . . . . .

Tisza Oszteniából megérkezett Gesztendiába.
A »P. Napló« ráijesztett. De most olyan erős-
nek érzi magát, hogy a maga majoritásától sem fél.
Sennyey meg megy Meránba savanyu-szőlő
kurára.

Szlávy meg beteg s remegve várja fölgyógyu-
lását. A legjelesebb orvosokkal hanyagoltatja el
magát.

Biztos kilátások a kétesre.

Ez az én világom.

A kufferom egyik feléből kipakoltatok, a má-
sikba meg bepakoltatok.

Pista! . . .

Fületlen gombok.

Egy boriszához.

Gond-űzőnek iszod tea bort s mindig nagy a gondod
Mely koresmáros adand bort ma hitelbe neked?

*

Ha az opera szellemi élvezet, akkor az operette nem egyéb
mint szellemi lumpolás!

*

Az az őszvér, a kí arra büszke, hogy az apja ló: számár.

BAKA-LEVÉL.

Az nyomorovácsi lógerban, 10 szépteremben.

Szerelmes magzatos hiv szüeim !

Ne sziveskedjenek megjenni ketők, de ojan itt a sor, hogy má mint tennap is, cibilihajszál volt az hilja, hogy az minapságos levelem nem az utúsú lett, akit az kegyelmes uristen kezeibe rekomendáltam, mer az póstába nem bizunk. Azótátul ótvást ojan közel járt hozzám az halál, hogy az kaszája pöngésit is hallottam amint az miczim réz gombjában ütözött. Allett volna még csak a múlttság, ha baka létemre a szen Mihá lován ügetek az menny országba, ahová itt minden órában halljuk az marsbefelt.

Mer az ugy esett, hogy kirendötek tizenketted magamval az pósta kocsihol poszmedekumnak. Hát a mint rágyujtanánk ekkis krumprilevelre, annak is a morzsájára: csak rágyujtanak miránk. Ojan pufogó snelfájer köpködött felénk, hogy az legénységem fele nyersen szilta el a krumplicevet, mer ki hanyatt, ki ábrázattal esett bele az kapálatlan bokraiba, a jó isten nyugosztalja meg jó pajtásaimat. Az a rusnya bosnya nem kéméli ám az magyar fit; mer nem elég neki hogy lepuskázza, hogy meg is nyúzza azon eleventen ha magában leli: de

még aszongya neki hogy »sváb«, akit minden igaz magyar fi ugy a lelkire veszen, hogy meg se tud halni túlle. No aki boglyas prófétába vetett vonyító imádságod vagyon — gyere! De a szánk nem is szótt ennél többet, mer genge vitézség az a káronkodás, ne vétsek vele szerelmes szüeim ellen és csak akkor ad egy kis könnyebbséget, mikor nincs mit enni vagy innya. Az igazi vitézség nem sokat karatyol ilyenkor, hanem fölkapja az puskáját, hadd ennek a szája szóljon, mert vasbul van. Csak a Házenfracz gyerek, a csoroszlai tekenyófaragó németnek az fija a Hánzi, az emlegette hajtogatta egyre az patrónyussát. Azt a cibil menázsín hizott bundás kegyelmedet! mondék neki; minek ez az egy száll patrónyus aki pedig meg sincs tötve mer sovány — mikor 70 kettő vajron az patronrásba! — azokat ereszd rá a kóczos vadjaira! Eresztett is, lütt is, de nem vót az golyóbis. Csak nem nyomhattuk vissza őket, mer csordányi csorda voltak. Hát egy kicsit beszaladtunk az erdőbe. Má csak hármacsán vótunk. A többi jó palytás elpotyogott mellőlünk; szöndeskén szundikálva a zöld fák árnyékában várják, hogy az menybéli főkommendáns parancsolattýára az hornyista augyal alarmát fuj, amikor majd ujra haptákba áll minden jóraivaló baka lélek.

Mire az lógerba vissza értem a nagyságos Markóczky uraság Föcske agara kutya vót én hozzám képest sovánságba. De mán azóta ujjvást talpra álltam; mert akiben megvan az igazi katona vér, kilábol az mindenbül, még az halált is megszokja.

Máma egy tranczpót rukkót be hozzánk. Vele gyütt a druszám is a Mónár Jóska. Maródi lett szegény a marsba. Mikor az regementyhöl állt, akkor elhattuk az ispitájba, hát most beérkezett. Azt beszéli, hogy bemozósították a Pista gyereket is, most abriktojják ütét az várasban. Nem örütem én meg neki, mer ha gyöngy ílet az katona ílet az meszteleny föld hátán is, rongy ílet az régrutaság, még ha este kanapéra fekszik is. Elpirulok mind akét orcámra, ha eszembe jut, hogy egyszer én is amollyn bundás voltam. Niucs annál komiszabb állapot az öreg istennek gyémántgombos kék mándlija alatt. Ma tagravertul czapistrángig egreczérozni csunya dolog. Csak egy szép van benne, mikor az lajdinánd ur elordítja magát hogy »rút!« Nehez a regrutának, mer aszongya nekik az káplár ur: Legények, ugy vigyázzatok, hogy az fegyvertek ojan fényes lögyék mint az uristennek az a ragyogó bal szöme, aki lepislant erre a lucskos puczok turásra!

De ha mán bele esett a gyerek a vitízi sorba, igyeközzön jó magyar katonává lenni, mert az nagy böcsület.

Azt a pár vasakot, akit a mult levelemben kértem megkaptam; de mit érek vélle mikor nincsen erre se zsidó, se görög, csak mind amolyan sörényes bagó-bosnyák, aki meg a mi husunkra ehez, nem hogy nála kapnánk, verje meg az örökkévaló főgyenerális a mi segödelmünkvel! De az elemözsinát még mindétig elvárom hótóm napjáig

szerető magzatjuk

Josef Kovács
frajteros.

Apró hírek.

☞ **A berlini szerződést** úgy látszik nem kánya tollal irták alá, hanem ludtollal.

☛ **Bismarck herceg** minden szava egy-egy emlékszóbor, mondják hízelgői. A leleplezéseket Blowitz ur végzi.

+ **Edisont**, alig hogy a *megaphont*, a messze hallót találta föl, ismét új találmánnyal áll elő: ez a távzsaguló. Ha korábban jár vele, Bécsben megéreztek volna vele a dániai szagot Boszniában.

* **Bécsben** nagyon fölkapott a pinzgani bucsusnóta. Így fújják:

Die Oestreicher wollten okkupiren gehn,
Sie wollten annectiren und kunnten's nit gar schön,
Csahí, csahó, csahia hia hó
Der Winter ist bald wieder do.

Die Österreicher zogen in Serajewo ein,
Der Aufruhr hinter ihnen macht ihnen viele Pein,
Csahí csahó csahia hia ho — stb.

JOGTUDOMÁNY.

Pulszky Ágost ismert joghadnagyunk és harcztéri tartalék-képviselő jóvoltából (a *reservatio parlamentalis* alapján) kapjuk a következő jogtudományi analectákat Szerajevóból, mely, mint ezekből is kitűnik, egyenesen a londoni city mintájára fejlődött s méltán mondható *atro-citynek*.

Es pedig:

I. Bosnyák fül-jog.

(*Jus bosniacum auriculare.*)

1. §. **A fül:** *res nullius*. A ki tehát birtokába keríti, azé.
2. §. Ezen birtokba kerítés jogi alapja a *jus gladii* (*jus jatagani.*)
3. §. A módszer a bosnyák *norma vágendi*-nak megfelelő.
4. §. **A facultas vágendi** minden bosnyákkal veleszületett.
5. §. Rendes és rendkívüli esetekben azonban a *jus detractus* szerint a fül egyszerűen le is téphető, vagy
6. §. a *jus retorsionis* szerint lecsavarható.
7. §. **A** bármilyen módon kisajátított fülnek mindamellett joga van darabokra szakadni (*jus eundi in partes,*) de ez esetben
8. §. az ismét összeillesztetésről (*restitutio in integrum*) le kell mondania.
9. §. **A** megfületlenítettnek az *actio* alatt joga van kiabálni (*jus apellandi,*) ha azonban

10. §. füle csak megtépetik, akkor csak panaszt emelhet a cibáltatás végett (*querela protractae,*) és

11. §. ha az egyén hitehagyott kutya, akkor *querela renegatának* van helye.

12. §. **Ha** a megfületlenített még él, akkor az ügy: *negotium inter vivos*, ha azonban

13. §. vagy ő, vagy a megfületlenítő már nem él, akkor *mortis causae*.

14. §. **A** zsidó fül *eo ipso: res judicata* s így levágása ellen kifogást tenni nem lehet.

15. §. **A** bosnyák területen fülbevaló gyanánt a kés tekintetik.

16. §. Ezen kés tudományos neve: *füloxera*, azaz fültisztító.

17. §. **A** mi az osztrák-magyar füleket illeti, azok kiki kénye-kedve szerint járhat el, azokra a katonának szüksége úgy sem lévén, minthogy helyettök a halást az *auditores* végzik.

28. §. **A** füljogi törvényszék Fülöpszálláson (Philipopol) vagyon.

II. Herczegovinai orr-jog.

(*Jus* nasale.*)

1. §. Az orr az osztrák-magyar ormány-politika képviselője s mint ilyennek az annexió ellen kifogása nem lehet.

2. §. Ezen annexióhoz Conventió nem szükséges, mert az sem szent Convenczeszláv, sem szent Enczia auspiciamai alatt nem történik.

3. §. **A** hercegovinai orr-viszonyok szabályozására kizárólag ezen statutum *organicum* on alapszik.

4. §. Ezen alap alapja: őseink orr-jogi *dögmantikája*

5. §. **A** mely idegennél Herczegovinában orr található, az a *jus incivile* szerint rögtön kiutasítandó, úgy azonban, hogy eltávolításának biztosítékául orra a határon innen letartóztatatik.

6. §. Egy orrnál többet *cautio* gyanánt senkitől sem szabad követelni.

7. §. Kivételt képeznek az osztrák-magyar katonák, kiknek mindegyikétől egy osztrák és egy magyar orr hajtandó be.

8. §. Különös súly fektetendő a rezes orrokra, és pedig hazánk közművelődésének érdekében, mert az ilyen orr: *orr bis pictus*; az *orbis pictus*-on kezdődik pedig a miveltség.

9. §. **A** beszerzett orrok nyugta mellett a hercegovinai központi Orrpheumba szolgáltatandók be.

10. §. **A** beszerzett orrok a mosztári nasometerben becslés alá vettetésén, azok beszerzőinek szabad ságában áll, saját orraikat a becslési arányban megnöveszteni.

11. §. Ezen törvénynek minden czikke orrákulum gyanánt tekintendő.

*) *A »jus«* itt nem levét, hanem jogot jelent.

Beküldő.

Előfizetési ára nincs.
Ingyért kalyibához hordatik,
mellekeltetvén hozzája:
évnegyedre . . . 5 frt.
félévre . . . . . 10 „

Bosnansko-Herczegovaczko-Novine.

— Osztrák-magyar muszáj-ujság. —

Szerkesztőségi hivatal:
Boulevard de Malacz.
Kiadói dettó:
Bég-utca, 5. sz., a levágófülle-
góriában.

Szerajevo, szept. 9.

LAPUNK cselja a műveltséget terjeszteni új polgártársaink közt. Mint műveltségi eszközt ajánljuk a szappant. Ennek használata itt még ismeretlen, csupán a fölkelők használják buborékait tervek készítésére. Enni nem illik. Énekeljük hát:

*Szabad pántek, szabad szombat
Szabad szappanozni.*

Új egyetem.

A Szerajevón fenállott egyetem nem felel meg földadatának. Ugy tapasztaljuk, hogy eddig csakis a fülologia és ornithologia adatott elő tanszékein, holott ideje már hogy bosnyákjaink egy régóta nélkülözött tárgyra is tanítassanak, t. i. mórésre. Philippovich intézkedett, hogy azonnal kathedra állítassék e szakra s a tanítók mindenkit kellőképp megleckéztessek, aki bakáink ellen fántoskodni merészel. Különös gond fog fordítani a nyelvtudományokra s reméljük, hogy a bosnyákok, kik eddig a fülsértő handzsáriai nyelveket művelték előszeretettel, rábírhatók lesznek az »ugor« tanulmányozására is. Ugorjunk hát bele a tudományosba!

Napi ódonságok.

(Személyi hírek.) III. Napoleon Chiselhurstben meghalt. — Dr. Palaczky gyengélkedik.

(Sport.) Táborainkban vitéz katonáink nagyban üzik a rákászat egyik bosnyák nemét, az u. n. zsebrákászatot. A zsebrák t. i. jobb az osztráknál.

(Népkönyha) állítatott föl ellen-szegülő fölkelők részére, melyben kitűnő bosnyaklevest osztogatnak.

(A novii vasut) egyelőre nem építetik. Zágrábban ezért sokan *sziszeknek* a magyarok ellen.

(Városunk) nagyban halad. Tegnap délután két bosnyák ember zsebkendőt vásárolt, ami az egész ottomán uralom alatt nem fordult elő. Sokan ezt kedvező jelenségnek vesszik, közeledésnek a nyugati civilizációhoz. A polgárosodás orrfuvalma.

Vidéki levelezés.

Brood, sept. 1.

Brood, alias Sárbogárd. De hogy mi több benne: sár-é vagy bogár, azt nem tudni. A keresztények itt mind feztelenül járnak-kelnek, a törökök pedig fezesen. Az élet itt igen olcsó. Mihelyt egyikünk kidugja fejét az ablakon, már rá lönek.

Vranduk, szept. 2.

A török lakosság nagyon gyűlöl. Ha velők találkozunk, sötétben néznek ránk; különösen éjjel; nappal valamivel világosabban. Különben éjjel kijárni tilos, csak lámpással lehet; de a lámpásban nem szabad világnak lenni, nehogy a lakosok ezzel jelt adjanak a fölkelőknek. A vidék itt igen hegyes, szintügy a szuronyok is.

SZINHÁZ.

Az itteni színház Schiller »Haramidk« című alkalmi művével nyitott meg s a díszelőadás fényesen sikerült. Impressariónknak ugyanis az a szerencsés gondolata támadt, hogy a haramiákra benszüllötteket szerződtetett, kik élethíven tolmácsolták szerepeiket. Legközelebb Offenbach: »Rablóit« hozzák színre, mint halljuk a czimszerepben Perrod gyilkosaival. Nagyon összevágó játékot várhatunk.

Közzgazdaság.

Bamuszsnád keresett. — Szintügy mogyorófa páleza. — Mindamellert egyik sem kedvelt. — Részünkről a kínálat mindkét czikkben erős. — Disznó: míóta bennünk nincs, mi sem vagyunk benne. — Kender: az erős fogyasztás miatt kevés.

Lotto-játék.

Szerajevo: 5. 12. 20.

Időjárás.

E héten az idő derült volt, csak Tuzla táján hullottak erős golyózáporok.

A „BOZNANSKO-HERCZEGOVACZKO-NOVINE“ pugylárisa.

„Bakakalandok.“

— Regény öt kötetben. —

X. fejezet.

... Hullott a golyó, mint a jég. Szöke Pista vagdosott jobbra balra szuronyával. Négy-öt bosnyák vert már körülötte.

Egyszerre egy gyönyörű amazon áll előtte.

Kezében handzsár, szemében boszu. — Megöllek! kiálta Szöke Pistára s rárohant.

A bakának elállott szeme szája. Ilyen szép asszonyt még sohse látott.

Villog a handzsár — Pista nem védi magát — késő —

De nem! Az amazon észreveszi, hogy Pista elbámult rajta . . .

— Véd magad, gyaurl, mert le-puffantlak! kiált az amazon.

— Nem én hugám! Világért se bántanálak, mond a baka szerelmes hangon.

— Véd magad, mert megöllek!
— Véd magad, mert megöllek.

S megtörtént a szörnyű összekocczulás. Nem »bum« lett, hanem »zupp!«
(Folytassuk?)

VIGAN MENT —

Zengve indultak horvát »testvéreink« az új országba. Majd kebelökre ölelik a drága rokonokat és részeltetik a jó közigazgatás malasztjában. A mi magyar bakáink meg is egyengették előttük az utat....

— BÚSAN JÖTT.

©Gencen & Co.

Hát, én uram, horvát istenkém! . . . a bosnyák vadóc az atyafiságos közeledést így viszonzta. Véres lett a horvátok fehér lapja.

Kraxelhuber Tóbiás

preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Preschpurgba ety mótyor étyidem! Mindha falagi ógorna a szent Bédertül a fotografit pelle ógosztani a sidagogába, a júdentemplba! Müdzsinállja a szent Béder az iszraelidoknál? — müdzsinállja Preschpurgba a mótyor étyidem?

A herr von Schweigl, a pirgerliche gombkete májszter, miollda mekszinte a sujdás és a sinor mungo — mer eszeg a sok hazafichkerl mind ledette megind asz ádila, a goldene ev es a sóagantyu dzsiszmo — a herr von Schweigl, ami ety indim porád én hozsám, natyon dihes ere a teremdede-uniferzidátra! Csag ety naty sodoridmányt szeredné mék eczer ketni: ety naty nemszedi sinór, amid pele ógoszdana az egész mótyor nádzion nyókápo! Esz follna asz a sujdás, ami ezere lesujdana eszted a puapár nébet! Kruczidirken és poszniáken még eczer pele!

Minek asztad az étyidem?

Agi ógorja danullni a juriszbrudencz, asz mety fel a Bécsba; agi ógorja danullni a medeczín, asz is felmén a Bécsba; agi betik ógorja danullni mótyor nelf: asz lemen a Tepredzinpa és veszi ety kurzust a »Cana-szeumba,« faty a »Bikademiába.«

Hanem ugy magunkba pele gondolgosztunk, hoty még is nem lesz rosz negunk ety uniferzidätt. És hád barádéba csabtunk mogunkat és ellmendunk díszdellegni az exlencz Dreford gullduszminiszder és gifejeszdunk negi a gérelem mendul elép felálidani. Negi natyon imbonálda asztad a széb peszed, amid eldeglamiroszdam,

asz ires gomblugamra rádéfe a fehér gesztyu, amipe pene föld a geszem. Fégül ity montam:

»Exlencz! montam. Ne dessek röllung elhini a rágalmát, amid a Puaszem Jango peszeli. Ne hityen a világ, hoty ming piszkelkedung a némedságall. És ha gápung is ety gis kidenedes, ne mondháson sengi, hoty mink fallami dettunk érde.«

De mikua hasza gocscsigásztung, a baron von Eibischeig, a mi ety fein tüplomád és indim brodeker en hozsám, a filempe oda hajulta magát és gacsintgatva pele sugta: »No, csag dapitsák asz uniferzidáttba a dudomány mótyorul. — Én montok magának herr von Kraxelhuber, nímed lesz! Maj segiteneg a poszniagok!

Egészen a szívibe hadotta negem esz a hechere badriodizmus, amivel ety naty, ety magas dzél agarjuk eleni: az álldalános germanizáción! In boxigno Vincenz! monta a baron, mikua elvándunk. Én meg udána gialdottam:

Uty fan! P. p.!

Táviratok.

Berlin, sept. 20. Mivel az Európa nyugalmát czélba vett első béke congressus oly rendkívül jól sikerült: Bismarck herczeg a hatalmakhoz nyomtatott meghívókat küldöz szét most egy második béke-congressusra a közelebb kifakadt montenegrói-török viszály ügyében. Az ülésteremben — a vas kalitokat már is fölállítják az albáni liga fölhatalmazottjai számára, akik, mint beszélik, az itteni zoologikus kert medve-ketreczébe fognak szállni, ahonnan a rendőrség naponkint az orruk czimpájába fűzött vaskarikán vezeti őket a tanácskozási terembe. Az illető béke-követek befogásával a legügyesebb állatszelisták vannak megbizva, kik e végett lpekbe már el is utaztak.

* * *

Afganisztán, sept. 20. Ép e perczben ütött ki Kabulban Sir-Ali kedves uralkodónk körül az orosz-angol barátság. E szavakkal: »ez az én Sir-Alim! Én az én Sir-Alimat nem hagyom!« Anglia és Oroszország katonái követei az elragadtatástól néma emirt jobbról és balról ölelgették és csókolgatták. Míg a muszka teljhatalmazott az agyonszeretett emirbe marékkal tolta bele a kaviárt, az angol ügyvivő meg a leggyöngédebb figyelemmel több üveg pale-ale sört öntögetett beléje. A két szövetséges aztán karon fogta a tiszteletreméltó uralkodót s egy pillanatig sem hagyták magára. Este együtt szedik le róla a ruhát; s míg az angol a papucsat húzza le az emir lábáról, az orosz a fehér pamutból való hálóturbánt nyomja fülig ő fensége fejébe. Mérvadó körökben általános az aggodalom, hogy a vetélytársak egy vigyázatlan csók alatt egy nap csak megharapják egymást s közben a közös jó barátot csupa szeretetből fölfalják.

Mokány Berczi

a dombszögi kaszinóban.

Czurukk!

Nem neköm való mulatság a!

Hát hogy a lógerba szét terögetöm az pillantásajimot, ugy tapasztaltak éngöm az környülmények, hogy helyössebb lősz otthonrul késérni hazafijas átkajjimmal az gyászos háborut; tanácsossabbnak fundátam ki az kaszinó ablakából nézni szegény honyhazám pusztulását; különbnek véltem a Sáríka ódala mellett okkupálni magamot az okkupacijóval.

Mer lűnek ám ott, szalajtanék bele minden szömolóibist abba jaz víkony testbe, akin, mint a köttő nyögi, csak nem akar át derengeni egy jobb kor hajnala. Hej, hogy köröszttü nem láttak az bordájim még se!

Csak fél napig vótam a Száva környékín, fordúna föl az természet rendje oszt szakanna bele ja Tisza; — de hamarossan elkaptam onnan az lábam. Mer én csak nem vesztögethetöm a magam nömös virit, akire az hazának még szüksége lehet, ha azon kő maj főbuzdúnia hogy mozgósítsuk ki belülre az jordányt. Most látszik ki Mózses igazában a tolakodó fajtája ott abba ja ringy Bosnyákiába. Hát nem első sorba van ott a mi gyerekeinkkel?

De ekkis mulatságom mégis akadt. Rendre jott látam azokat a hon-fikákat rongyossan, akik honatyás korukba fnyessen rányomták a parancsolatos igent az kórmány kúdlásajira. A ki vámnemtagadó filozofija vagygon annak a lajdinántuak, de bejérné most egy rosz hazaji parupnyival, hogy ki ne süljön a kobakjából az ámoláncz! Hizott az kebelem azon az ösztövére delegációs külkön is, aki jaz legínsig pipaszárából is vörndlit csinýátatott vóna — tenné meg az apja túlökjit Uchácziusnak, oszt nyomnék bele két funt puskaport tubáknak! Keresi most Pestországot! Mömmög az a bankmegadó sáfrányos gavallér is megbánta, hogy az ídes anyjának az eszibe jutott. Akár egisz magából csavaríthatnék most bankó-papiroost, oan rongy az állapotja. Telik hát belülre fujtás az Uchácziusba. Még ű merte a bankot meganni! Hát én ki vagyok, ha nem a nemzet első bank-adója?!

A negyediket, azt má nem láttam, csak hallottam, amint a forposzton ugatott. Csiba vitez az ű neve.

Haza is hoztam blattjaimot, hogy: mig bella gyerrant alii, én megnuygtassam a szöma özvegyasszonykákot, mer azoknak is csak kő csekélyke beszerölés ebben az gyatra világban.

Hadd is szöjjék hát az a vigasztaló özvegyi csöndes!

Olaszországban a legritkább könyvet ezer és ezer példányban adják el.

E háboru eddigi csatái közül a legtöbb veszttet csata volt.

A dohány fölfedezése előtt a pipás ember az italban keresett kárpótlást.

Nem elég nagylelkűnek lenni: nagylelkűn is kell gondolkoznunk.

Tanár. Mi következése lett volna annak ha II. Lajos nem fult volna a Csele-patakba?

Tanuló. Az, hogy még többet kellett volna tanulnunk felőle.

Romulus alig volt egy évvel idősebb mint Remus ikertestvére; ellenben a 12. paginátol a 17-ig túlélt őt, a mely napon Numa lett a soros.

— Hivatalos nevetni valók. —

Az élelzapok szerkesztői jól cselekednék, ha csere példányt váltanának a „Budapesti Közlöny“ hivatalos értesítőjével, mert ebben az értesítőben minden nap közöltetnek nevetni való hirdetések. Nevezetesen: „alülirt kir. törvényesék, vagy járásbírság hirdeti ezen és azon árverést,“ de nincsen ám alá írva, és így nyomva sem lehet, hogy melyik bíróság? — már ugyan miként bizonyít az ilyen hirdetés?

Hát az olyan hirdetés, igényre felhívás mit ér, melyben a három négy év előtt megbecsült, lefoglalt, és zár alá tett függő természere, évek multával hirdettetik felhívás?

Hát a mely hirdetések, körzések alá olyan bírósági nevek nyomatnak — a hanyag rosz leírások miatt — a minő bírák, törv. széki elnökök, végrehajtók, kir. közjegyzők, kikföldítetek stb. az életben nem találtatnak?

A királyi mérnökségek meg, a német világ idejebeli német mintákat fordítják magyarrá így:

2163. Az abaúj megyebeli Szikszó vendégi tv. hatósági út vonalon 211. Kilométernél (Szolnok és Szántócska között:) felülről építendő báltozott kőúteresz, a tek. Abaúj megye elnöksége által, kivételre engedélyeztetett.

Ezek nem tudják, hogy Magyar országon most már alispánok, nem megyei főnökök, elnökök állnak. Ezek nem tudnak magyarul fogalmazni, pedig magyar név van alá nyomva ennek az egynek is, a több közül.

Öreg Lykurgus.

— Sajtóhiba. —

A szenvedő legénység örömeire ma megérkeztek az izgalmas nének.

— Az „Egyetértés“ távirataiból. —

»... a harc *percei* (momentumai... «)

*

»... a *mezei tüzérség* jól működött. (T. i. a feldartillerie!)

— A „N. P. Journal“ szinlapjából. —

Nemzeti színház.

A DIVATHÖLGYEK.

Vigjáték 5 felv. Irta ifj. Dumas S. és Feleki M.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Kököny. Még csak nem is fanyar. Semmi íze. R. J. Az éktelelen irat megoldása van akkora érdem mint a Smith ékírat-olvasása.

M. B. és K. T. azóta, mint a közelebb megjelent számokból láthatja, már több ízben megszólaltak. Ezentul pedig hova sürűbben fognak nyilatkozni. — B. Egy-egy beválik. A legjobbikhoz tán képet is rajzoltatunk. — M. B. Semmitsem ér. — B. M. Hol kell nevetni rajta? — W. Gy. (Klsvr.) C. helyett G. s megfordítva, G. helyett, C. E compositió nem nagyon merész? A többiben eljárunk, csak a tempo kérjük az emlékeztetést. — I. B. Ez egyszer gyöngécske dolgokat küldött. Átalkodott apró írása és fakó tentája nagyon megnéhezíti az olvasást. — E... y Jobbára jók.

Forsponttagadó, szeretett Haza!

Lám, én forspontadó vagyok.

Ha már élelmet nem vihetek sebesült gyerekeinknek, legalább hadd vigyek elmeélt.

Ha tépést nem is, legalább egy pár karmolást.

Ha bort nem is, legalább egy pár csöpp spiritust.

Ha ágyut nem is, de röppen-tyűt.

Az elmaradt gulyásosba legalább kerüljön néhány csű paprika, sómorzsa, borsszem.

Az éhezőknek csicscriborsó, a szomjazóknak viczforrás.

Több én tőlem nem telik.

Hogy pedig ez az én közadakozásom táborba, kórházba bőven érhessen oda: kenjed meg az én szekérkém tengelyeit. A táltoskáimat vig ostopattogással majd biztatom én.

BORSSZEM JANKÓ

élczelmezési vállalkozó.

Október 1-vel uj előfizetést nyitunk a »Borsszem Jankó«-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre . . . . . 2 frt.

Félévre . . . . . 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

Budapest, 1878. szeptemberben.

A »Borsszem Jankó« kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.